

CHÚA NHẬT XIX-A THƯỜNG NIÊN

Ngày 7 tháng 8 năm 2011

Hãy Yên Tâm, Thầy Đây, Đừng Sợ!

40giayloichua.net

BÀI ĐỌC I: 1V 19:9a, 11-13a

Bài trích sách Các Vua quyển thứ nhất.

Trong những ngày ấy, khi Êlia đã lên núi Horeb của Thiên Chúa, ông trú ẩn trong một cái hang... Có lời Chúa phán cùng ông rằng: “Hãy ra đứng trên núi trước tôn nhan Chúa.” Bỗng Chúa đi qua; có một cơn gió mạnh xé núi non và nghiền nát đá trước mặt Chúa. Nhưng Chúa không ở trong gió bão. Sau trận gió bão thì đất động; Chúa cũng không ở trong cơn động đất. Sau cơn động đất thì có lửa; nhưng Chúa cũng không ở trong lửa. Sau lửa thì có tiếng gió hiu hiu. Vừa nghe thấy, Êlia liền lấy áo choàng che mặt lại, đi ra đứng ở cửa hang.

ĐÁP CA: Tv 84:9ab-10, 11-12, 13-14

Đ. (8) Lạy Chúa, xin tỏ lòng từ bi Chúa cho chúng con, và ban ơn cứu rỗi cho chúng con.

- Tôi sẽ nghe điều Thiên Chúa phán cùng tôi, vì Người nói lời hòa bình với dân Người. Quả thật, ơn cứu độ của Chúa ở gần ai kính sợ Người, và đất nước chúng ta sẽ được vầng quang. **Đ.**

- Lòng từ bi và chân lý sẽ gặp nhau; công lý hòa bình sẽ hôn nhau. Chân lý phát xuất từ trái đất và công lý từ trời cao nhìn xuống. **Đ.**

- Vì Chúa sẽ mở lượng hải hà, và đất nước chúng ta sẽ sinh hoa quả. Công lý đi trước mặt Người, và vạch đường cho bước chân Người. **Đ.**

BÀI ĐỌC II: Rm 9:1-5

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh chị em thân mến, tôi xin nói thật trong Đức Kitô, tôi không nói dối: lương tâm tôi làm chứng cho tôi trong Thánh Thần: là tôi buồn phiền quá đỗi, lòng tôi hằng đau đớn luôn. Chính tôi đã ao ước được loại khỏi Đức Kitô vì phần ích anh chị em của tôi, là những thân nhân của tôi về phần xác. Họ đều là người Israel, họ được quyền làm nghĩa tử, được vinh quang, giao ước, lề luật, việc phượng tự và lời hứa: các tổ phụ cũng là của họ, và bởi các đấng ấy mà Đức Kitô sinh ra phần xác, Người là Thiên Chúa trên hết mọi sự, đáng chúc tụng muôn đời. Amen.

ALLELUIA: Ga 129:5

Alleluia, alleluia. *Con trông cậy vào Chúa; hồn con trông cậy vào lời Ngài.* **Alleluia.**

PHÚC ÂM: Mt 14:22-33

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi dân chúng đã ăn no, lập tức Chúa Giêsu giục môn đệ trở xuống thuyền mà qua bờ bên kia trước, trong lúc Người giải tán dân chúng. Giải tán họ xong, Người lên núi cầu nguyện một mình. Đến chiều, Người vẫn ở đó một mình. Còn thuyền thì đã ra giữa biển, bị sóng đánh chập chờn vì ngược gió. Canh tư đêm tối, Người đi trên mặt biển mà đến với các ông. Thấy Người đi trên mặt biển, các ông hoảng hồn mà nói rằng: “Ma kìa” và các ông sợ hãi kêu la lớn tiếng. Lập tức, Chúa Giêsu nói với các ông rằng: **“Hãy yên tâm, Thầy đây, đừng sợ!”** Phêrô thưa lại rằng: “Lạy thầy, nếu quả là Thầy, thì xin truyền cho tôi đi trên mặt nước đến cùng Thầy”. Chúa phán: “Hãy đến”. Phêrô xuống khỏi thuyền bước đi trên mặt nước mà đến cùng Chúa Giêsu. Khi thấy gió mạnh, ông sợ hãi và sắp chìm xuống nên la lên rằng: **“Lạy Thầy, xin cứu tôi”**. Lập tức, Chúa Giêsu giơ tay nắm lấy ông mà nói: “Người hèn tin, tại sao mà nghi ngờ?” Khi cả hai đã lên thuyền thì gió liền yên lặng. Những người ở trong thuyền đến lạy Người mà rằng: **“Thật, Thầy là con Thiên Chúa”**.

Chia Sẻ

CỨU CON

Của tác giả: Lm. Giuse Trần Việt Hùng

Câu truyện xưa kể rằng có một người đi du hành bị lạc trong bãi cát cuốn. Thầy Không Tử đi ngang qua thấy sự nguy hiểm của người khách lạ, Thầy nói: Rõ thật người ta nên tránh xa những chỗ như thế này. Kế đó, Đức Phật đi qua thấy trạng thái nguy hiểm này và nói: Hãy để cho tình trạng con người như thế mà nêu gương bài học cho cả thế giới. Rồi Đức Mohammed cũng đi ngang qua đó và nói với người đang bị chìm sâu vào lòng cát: Allas, đây là ý của Chúa.

Cuối cùng Chúa Giêsu xuất hiện trong hoàn cảnh nguy cơ này và nói: *Này anh, hãy cầm lấy tay của Thầy, Thầy sẽ cứu anh.*

Có nhiều tôn giáo trên thế giới. Các tôn giáo có rất nhiều giáo điều rất đáng khâm phục và ngưỡng mộ. Nhưng chỉ có một Đấng có thể ban ơn cứu độ cho con người khỏi vòng nô lệ tội lỗi. Chúa Giêsu phán: ***Thầy là Đường, là sự Thật và là sự Sống. Không ai đến được với Cha mà không qua Thầy (Ga 14:6).*** Không có một vị sáng lập tôn giáo nào đã dám công bố như Chúa Giêsu, bởi vì họ không có thể làm được. Chỉ có Chúa Giêsu có uy lực và quyền năng để tha thứ tội lỗi và ban cho chúng ta sự sống muôn đời. ***Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời (Ga 3:16).***

Ông Phêrô chìm trong nước, hoảng sợ chỉ kịp la lên: ***Lạy Thầy, xin cứu con.*** Nghe lời kêu cứu thân thương, chắc hẳn Chúa sẽ cứu. Ông Phêrô là dân chài, sợ gì nước chứ. Vậy mà khi bị ngụp xuống nước ông vẫn hoảng. Ông hoảng vì thấy Chúa đi và đứng trên nước. Ông sợ vì ông đang ở cạnh Đấng có quyền năng trên hết mọi sự. Câu chuyện ông Phêrô được đi trên nước và chìm xuống giúp chúng ta nhiều bài học suy tư trong cuộc đời. Bài học của niềm tin. ***Phêrô thưa lại rằng: "Lạy Thầy, nếu quả là Thầy, thì xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy" (Mt 14:28).*** Phêrô đã tin vào Thầy có quyền đi trên mặt nước. Ông đã xin một điều quá sức mình. Vì một vật nặng xuống nước ắt sẽ chìm. Ông tin và ông bước xuống nước. Ông đi trên mặt nước nhưng nhìn sóng biển và gió mạnh, ông sợ hãi và quên nhìn vào Chúa. Ông bị chìm.

Lần đầu tiên tôi có kinh nghiệm đi vượt biên trên biển bằng ghe đánh cá. Thật tình mà nói trước khi ra đi, tôi chẳng biết gì về biển cả và không lo sợ chi. Tôi cũng không tưởng tượng sự bao la và sức mạnh của biển khơi và những cơn giông bão, sóng ngầm, sóng bạc đầu. Quyết định ra đi là đi thôi. Chúng tôi khởi hành trong đêm tối, từng tốp vài ba người cặp bên và lên ghe. Ra đi giữa đêm tối phải đối diện với nhiều khó khăn. Làm sao qua mặt được những chồi gác canh. Tôi chỉ có một niềm tin phó thác trong Chúa. Niềm hy vọng sự tự do và sự sống còn chỉ lơ mờ. Hành trình vượt biển đó chính là bài học của hành trình trên sóng nước mỗi ngày. Cho dù lo sợ và hồi hộp, chúng ta hãy cầu nguyện, cậy trông và phó thác. ***Lạy Thầy, xin cứu con.*** Đó là tất cả những tâm tình mang theo trên biển.

Có những khúc quanh cuộc đời làm cho chúng ta phải chùn bước, phải lo sợ và chán nản. Chúng ta làm việc lành phúc đức, ăn ở hiền lành và sống đạo đức tốt lành. Chúng ta nghĩ sống tốt sẽ được an hưởng sự bình an hạnh phúc. Thế rồi một ngày đi khám bác sĩ, phát giác ra rằng mình đang bị ung thư, bị tiểu đường, bị xơ gan, sạn mật... hoặc là nghe tin buồn một người thân bị tai nạn, một thành viên trong gia đình mới qua đời, một đứa con bỏ nhà ra đi, một đứa chữa hoang, một đứa rơi vào nghiện ngập hút sách, đứa thì vào băng đảng, đứa bị đi tù và gia đình ly dị phá tán, con cái trụy lạc... Hỡi ôi, ***đời là bể khổ!*** Tất cả những tai ương, thảm cảnh và khổ đau có thể xảy ra cho mỗi người trong cuộc lữ hành. Người ở trong cuộc cảm thấy choáng váng mặt mày và giống như bị chìm xuống nước chơi vơi. Bao nhiêu mộng ước bỏ dở. Lo lắng trách nhiệm gia đình còn nặng nề. Bao nhiêu công việc dở dang đang đợi chờ. Biết cậy dựa vào ai? Tâm trạng rơi vào sự hoảng sợ và lo lắng. Biết rằng sự lo lắng không làm thay đổi được hiện

trạng đang xảy ra. Những ai có niềm tin thì chạy đến cầu trời khẩn phật, chạy thầy chạy thuốc và cầu vãi tứ phương mong sao thoát nạn. Môn đệ của Chúa kêu lên: **Lạy Thầy, xin cứu con.**

Có những lúc chúng ta bị tuột dốc trong chán nản, đơn côi, thất bại, đau buồn và có khi tuyệt vọng. Tin theo Thầy Giêsu, dù trong trạng huống nào chúng ta vẫn phải có niềm hy vọng và cậy trông. Chúng ta hãy kêu lên: **Lạy Thầy, xin cứu con.** Chúa sẽ giơ tay cứu chúng ta theo cách của Chúa. Các thứ bệnh tật cả phần hồn lẫn phần xác đều có thể được chữa lành. Niềm tin tưởng và lòng cậy trông kiên vững vào quyền năng của Chúa sẽ giúp chúng ta tìm được sự bình an. Biết đâu sự rủi ro và bệnh tật sẽ sinh hoa kết trái trong đời sống đạo. Sức mạnh đời sống tâm linh rất cần thiết để nâng đỡ khi yếu đuối bất hạnh. Chúa Giêsu mời gọi chúng ta: **Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng (Mt 11:28).**

Trong bất cứ bậc sống nào, độc thân, tu trì hay gia đình, mỗi người đều có những đêm tối sóng cuộn gió cuồng. Khi còn non trẻ cũng như khi đã luống tuổi, chúng ta luôn phải đối diện với những cạm bẫy ở đời. Người ta thường nói: **Khôn ba năm dại một giờ.** Sa ngã cũng là truyện thường tình trong cuộc đời, nhưng hậu quả có thể tai hại ghê gớm. Có nhiều người đã mất cả chức vị, danh dự và lý tưởng. Đối với xã hội, có khi người ta trở thành trắng tay và bị tù đầy. Nhưng trong tâm tình của một Kitô hữu, chúng ta phải nhìn vào khía cạnh tâm linh để vượt thắng. Rơi xuống, chìm xuống hay sa ngã, mỗi người đều có cơ hội chỗi dậy. Ông Saolô khi bị luồng sáng đánh ngã ngựa, ông đã chỗi dậy và đổi đời trở thành môn đệ trung thành của Chúa. Maria, người phụ nữ bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình và bị thiên hạ tố cáo để ném đá cho chết, Chúa Giêsu đã lên tiếng cứu vớt nàng và nói rằng: Con về và đừng phạm tội nữa.

Ông Phêrô tuy nóng nảy và vội vàng nhưng ông đã chứng thực niềm tin vào Thầy của mình. Ông dám đi trên mặt nước. Khi ông nhìn xuống và chú ý đến sóng gió, ông đã bị chìm. Hãy ngược nhìn lên Chúa và cậy trông nguồn ân sủng từ trên ban cho. Chúng ta ra khơi vào đời là phải đối diện với muôn thử thách chông gai. Chúng ta không thể lường định được cái gì sẽ xảy đến. Hành trình đức tin là một cuộc mạo hiểm trong đêm tối. Có những vị tu sĩ đầu tư cả cuộc đời để phục vụ tha nhân nơi vùng sâu nước độc. Có những vị đã lăn xả phục vụ cho những người tàn tật, mồ côi và phong cùi. Họ đã phải phấn đấu và vươn lên không ngừng. Nhưng trong Giáo Hội, trải qua các thời đại, đã có những gương mù, gương xấu làm cho con thuyền giáo hội vì sóng gió và nghiêng ngả. Những lạm dụng tính dục, những tham lam danh lợi, quyền lực và những sa ngã tục lụy của các thành viên đã làm cho Giáo Hội tự lặn chìm. Chúng ta luôn tỉnh thức cầu nguyện cho Giáo Hội.

Chúa Giêsu có uy quyền biến đổi, cứu vớt và chữa lành. Chúng ta hãy chạy đến bên Chúa xin ơn tha thứ để chúng ta có thể khởi lại từ đầu. Chúng ta biết rằng không có khi nào trễ, nếu chúng ta biết làm lại từ đầu. Thánh Phêrô đã sa phạm nhiều lần nhưng Phêrô không ngại an nản khóc lóc trở về cùng Chúa. Chúa đã cứu Phêrô và trao cho ông quyền cai quản Hội Thánh của Ngài. **Còn Thầy, Thầy bảo cho anh biết: anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi (Mt 16:18).** Lạy Chúa, xin giơ tay cứu giúp chúng con trong mọi cơn gian nan, sâu khổ. Chúng con hoàn toàn đặt niềm tin tưởng nơi Chúa. **Lord Jesus, I trust in you and Lord Jesus, save me.**

Lm. Giuse Trần Việt Hùng

Bronx, New York

Biển đời

Có một cậu bé xin đi biển để học nghề làm thủy thủ. Ngày nọ trời dông bão, người ta bảo cậu leo lên cột buồm. Leo được nửa phần đầu thì dễ dàng vì cậu cứ đưa mắt ngược lên trời. Nhưng đến lưng chừng, cậu phạm phải một sai lầm, đó là cậu nhìn xuống mặt biển dậy sóng. Thế là cậu bị chóng mặt như muốn ngã xuống. Thấy vậy, một thủy thủ già bèn la lên: Này cậu bé, hãy nhìn lên trời. Nghe theo lời chỉ dẫn trên, cuối cùng cậu bé đã leo tới đỉnh cột buồm một cách an toàn.

Lỗi lầm của cậu bé giống hệt lỗi lầm của Phêrô qua đoạn Tin Mừng sáng hôm nay. Cậu bé đã rời mắt khỏi bầu trời và đã nhìn xuống mặt biển dông bão như Phêrô đã rời mắt khỏi Chúa và nhìn xuống những ngọn sóng.

Điều này cũng thường xảy đến với mỗi người chúng ta. Thực vậy, có những lúc trong cuộc đời, chúng ta cảm nghiệm được sự hiện diện đầy quyền năng và yêu thương của Chúa, nhất là những lúc chúng ta được may mắn và những thành công như mỉm cười với chúng ta. Tuy nhiên, không phải lúc nào cũng sóng yên biển lặng. Trái lại cuộc đời của chúng ta cũng có những ngày phong ba và bão táp. Chính trong những giờ phút đen tối này, chúng ta dễ dàng rời xa Chúa, chúng ta dễ dàng từ bỏ Ngài để đi tìm những sự vật khác, để rồi bản thân chúng ta bị chao đảo, mất thăng bằng và chìm xuống.

Đoạn Tin Mừng sáng hôm nay mời gọi chúng ta hãy thẳng thắn kiểm điểm lại đời sống của mình. Nếu lúc này, chúng ta không cảm nhận được sự bình an, niềm vui mừng và hy vọng thì chắc chắn đó là vì chúng ta đã lìa xa Chúa. Nếu như lúc này chúng ta đang chao đảo và như muốn chìm xuống đáy nước, thì chắc hẳn đó là vì chúng ta đã không còn tin tưởng, cậy trông và phó thác vào Chúa. Hãy quay trở về cùng Chúa và hãy kêu lên như thánh Phêrô: **“Lạy Chúa, xin cứu vớt con”**. Chắc chắn Ngài sẽ ra tay phù trợ, bởi vì Ngài không phải chỉ là một Thiên Chúa quyền năng, có thể làm được những sự chúng ta kêu van, mà hơn thế nữa, Ngài còn là một người cha đầy lòng thương xót, luôn sẵn sàng cứu vớt và nâng đỡ chúng ta ở mọi nơi và trong mọi lúc. Có Chúa cùng đi với chúng ta trên vạn nẻo đường đời, chúng ta sẽ không còn sợ hãi trước những phong ba và bão táp, chúng ta sẽ không còn lo lắng trước những gian nan và thử thách như lời thánh vịnh đã viết: Ví như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả chỉ là uổng công, thành trì Chúa chẳng giữ trông, hùng binh kiên tước cũng không ra gì.

Và để kết luận, chúng ta cùng nhau ghi nhớ tư tưởng sau đây của một câu danh ngôn: ***Có Chúa thì màng nhện cũng sẽ trở nên tường thành. Trái lại, nếu không có Chúa, thì tường thành cũng chỉ là màng nhện mà thôi.***

Cảm nghĩ cá nhân về vụ Đ.C. Nguyễn Thái Hợp đến Giáo Phận Orange Nam California Hoa Kỳ

Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp

Hội Ái Hữu và Bảo Trợ Ôn Thiên Triệu Vinh (HAHBTÖTTV) tại Nam California Hoa Kỳ mừng lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Bồn Mạng Giáo Phận Vinh, do Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám Mục Giáo Phận Vinh và cũng là Chủ Tịch Ban Công Lý và Hòa Bình, chủ tế

thánh lễ tại Trung Tâm Công Giáo VN Giáo Phận Orange, Nam California ngày Chúa Nhật 31 tháng 7 năm 2011.

Trong bài chào mừng Đức Cha, ông Hội Trưởng HAHBTÖTTV phát biểu một câu có tính cách nhỉnh bợ Đức Giám Mục: "**Ở đâu có Công Lý, ở đó không có công an...**" Thiên hạ vỗ tay. Làm như công an ở VN rất sợ Đức Cha chủ tịch Ban Công Lý và Hòa Bình lắm đấy. Ất tôi quay qua mấy người ngồi cạnh cố ý nói cho các người ở hàng ghế khác nghe nữa: "**Ở đâu có công an, ở đó công lý không dám bén mảng tới**"...

Ở VN biểu tình yêu nước chống Trung Cộng cướp đất, cướp biển, cướp đảo, bắn chết các ngư dân VN, thì bị công an VN bắt. Cha Nguyễn Văn Lý bị công an bắt trở lại tù, v.v... **Công Lý ở đâu không thấy lên tiếng?**

Hôm nay trong bài Phúc Âm, Chúa bảo: "**Hãy yên tâm, chính Thầy đây, đừng sợ!**" Nhưng than ôi, các Giám Mục VN đại diện Chúa ở trần gian vẫn sợ công an. Giám mục đội mũ **đỏ**, áo dòng đen của các ngài có viền **đỏ**, nút cài **đỏ**, thắt lưng **đỏ**; màu **đỏ** tượng trưng cho việc sẵn sàng **đổ máu** hy sinh đến tính mạng sống mình để bảo vệ đàn chiên.

Giám mục Nguyễn Thái Hợp đến Nam Cali để **quyên tiền** mang về VN. Ngài từ chối tất cả các cuộc họp báo có tính cách đối thoại. Diễn Đàn Giáo Dân (ĐĐGD) tại quận Cam mời ngài đến dự phiên họp trong vòng ba tiếng vào ngày 4 tháng 8 năm 2011, nhưng ngài chỉ nhận đến **nói chuyện** đúng một tiếng rồi đứng dậy ra về chứ không giải đáp bất cứ mọi thắc mắc nào từ phía ban tổ chức... Số người tham dự có hạn, chỉ dành riêng giữa thành viên của ĐĐGD và phái đoàn của Đức Cha mà thôi.

Ất Nguyễn